Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1905. Wydano i rozesłano dnia 2. listopada 1905. **Część XXIII.**

Nr. 115.

U s t a w a

z dnia 15. września 1905, o regulacyi górnej Trześniówki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Regulacya górnej Trześniówki z dopływami, która ma być wykonaną przez spółkę wodną, zawiązaną po myśli § 52 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, uznaną zostaje jako przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1901, który preliminuje koszta robót na 2,000.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości tzydziestu pięciu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 6 ustępu 2 i § 4 ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu pięciu procent kosztów w maksymalnej kwocie 700 000 koron z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) spółka wodna resztą preliminowanych kosztów budowy.

§ 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych datków kraju, państwa i spółki wodnej, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być otworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania szkarp potoków i rowów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i spółki wodnej.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i spółki wodnej na konserwacyę tudzież co do innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracyą państwa, której podobnie jak i Wydziałowi spółki wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Wiedeń, 15. września 1905.

Franciszek Józef w. r.

Buquoy w. r.

Nr. 116.

Rozporządzenie

c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 2. października 1905 L. 119.799, w sprawie zezwolenia na transportowanie opodatkowanego piwa i opodatkowanej wódki w obrocie między krajami korony węgierskiej, względnie Bośnią i Hercegowiną, a królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa na gościńcu Szepes-Ófalu przez Ó-Major do Sub-Lechnitz względnie do Vörös-Klastrom i na drodze dla pieszych z Sub-Lechnitz względnie Vörös-Klastrom przez Dunajec do Sromowiec niżnych.

Na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 21. września 1905 L. 66.639, podaje się niniejszem do wiadomości, że opodatkowane piwo i opodatkowaną wódkę w obrocie między krajami korony węgierskiej względnie Bośnią i Hercegowiną, a królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa, a mianowicie piwo w ilościach większych niż dwa litry, a wódkę w ilościach większych niż jeden litr, wolno transportować na gościńcu prowadzącym z Szepes-Ófalu przez Ó-Major do Sub-Lechnitz względnie do Vörös-Klastrom tudzież drogą dla pieszych prowadzącą z Sub-Lechnitz względnie Vörös-Klastrom przez Dunajec do Sromowiec niżnych.

Dozorowanie gościńca z Szepes-Ófalu do Sub-Lechnitz względnie Vörös-Klastrom tudzież drogi dla pieszych z tych miejsc aż do brzegu Dunajca poruczono król. węgierskiemu oddziałowi straży skarbowej w Szepes-Ófalu.

Najbliżej położonym oddziałem galicyjskim jest oddział straży skarbowej w Krościenku.

Nr. 117.

Obwieszczenie

c. k. galicyjskiej Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 3. października 1905 L. 113.265, dotyczące ustanowienia jezdnego na półrocze zimowe 1905/1906.

Jezdne pocztowe od konia i od myriametra ustanawia się za czas od 1. października 1905 do 31. marca 1906 jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdę			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	K	h	K	h
Brzeżany, Czortków, Kołomyja, Tarnopol . . .	2	09	1	74
Stryj, Złoczów, Żółkiew	2	20	1	83
Lwów, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Stanisławów	2	27	1	89
Kraków, Tarnów, Wadowice	2	33	1	94
Nowy Sącz, Sanok	2	47	2	06

W wymiarze należytości za wozy stacyjne, poczestnego dla pocztyliona i należytości za smarowanie wozu nie następuje żadna zmiana.

Lwów, dnia 3. października 1905.

Seferowicz w. r.

Nr. 118.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. października 1905 L. 90.881, w przedmiocie zezwolenia gminie Bóbrka na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych miodu i t. p.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy § 83 ustawy gminnej z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Bóbrki na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, miodu, wiszniaku, maliniaku i dereniaku przyzwolonych pierwotnie ustawą z 16. kwietnia 1895 Dz. u. kr. Nr. 39 i przedłużonych następnie rozporządzeniem Wydziału krajowego z 17. sierpnia 1900 Dz. u. kr. Nr. 87, a to w dotychczasowej wysokości i pod dotychczasowymi warunkami na czas od 1. stycznia 1906 aż do końca roku 1910.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 119.

Ustawa

z dnia 30. września 1905, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Rawie ruskiej na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 175.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Rawie ruskiej zezwala się w myśl § 24 ustawy o Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu po-

życzki w kwocie 175.000 K na pokrycie zaległości biernych w kwocie 63.982 K i kosztów inwestycyi powiatowych w kwocie 111.018 K.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 30. września 1905.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 120.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. września 1905 L. 89.600, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Miłocin-Bratkowice na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897, (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, ponownie zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 30. kwietnia 1895 Dz. u. kr. Nr. 44, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Miłocin-Bratkowice na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, a mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pieciu ponownie przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Miłocin-Bratkowice Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie, jako władzy nadzorującej, na rzecz tejże drogi do utrzywywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 30. września 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 121.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. września 1905 L. 90.110, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Bochni koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Rabę między Ujściem solnem a Niedarami na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. ust. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala

na przedłużenie Radzie powiatowej w Bochni, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 17. lutego 1901 (Dz. ust. kr. Nr. 34), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Rabę między Ujściem solnem a Niedarami na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Bochni przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Rabę między Ujściem solnem a Niedarami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 10 (dziesięć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego, ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki bydła młodego tego rodzaju 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz i nierogacizny 2 (dwa) h;

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 4 (cztery) h.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Lwów, dnia 30. września 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.